

Asia: VN/12128/2019

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi luonnonsuojelulaiksi ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta

Luonnonsuojelulain lukukohtaiset kommentit

1 luku Yleiset säännökset

Yleistä

Luonnonsuojelulain tavoitteena on muun muassa edistää monimuotoisuuden suojelua parantamalla luonnonsuojelulain toimivuutta ja vaikuttavuutta. Uudistuksella halutaan tehostaa luonnonsuojelun hyväksyttävyyttä ja tehostaa hallinnollisia menettelyjä sekä selkeyttää luonnonsuojelulain roolia osana muuta ympäristölainsäädäntöä. Metsäkeskus pitää tarpeellisena, että lain perusteita tarkistetaan vastaamaan 2020-luvun toimintaympäristöä. Lisäksi metsäkeskus pitää hyvänä, että luonnonsuojelun tietojärjestelmät ja luontotiedon tuotanto on sisällytetty lakiehdotukseen.

1§ Lain tavoite

Lakiehdotuksessa on otettu uutena tavoitteena huomioon tavoitteet ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi. Sen avulla on tarkoitus konkretisoida ilmastonmuutoksen ja monimuotoisuuden vähenemisen keskinäistä suhdetta ja kytkentöjä. Lakiehdotuksen perustelujen mukaan ilmastonmuutoksen hillinnän tavoite täsmentyisi yksittäisten pykäliden soveltamisen kautta. Lakiehdotukseen ei kuitenkaan ole sisällytetty säännöksiä, jotka kuvaisivat sitä, miten ilmastonmuutoksen hillintää tulisi lain mukaan toimenpanna. Ilmastomuutoksen hillintä tapahtuisi ilmeisesti monimuotoisuuden heikentämisen ja vähenemisen säädösten kautta, mitä ratkaisua voidaan pitää erikoisena, koska ilmastotavoitteet voivat olla myös ristiriitaisia monimuotoisuustavoitteiden kanssa. Lain toimeenpanon kannalta jää lisäksi epäselväksi, miten ja milloin ilmastonmuutoksen hillinnän tavoitetta käytännössä tullaan soveltamaan. Tämä heikentää lain ennakoitavuutta

7 § Varovaisuusperiaate ja 8 § Selvilläolo

Lakiin ehdotetaan uutta ennalta varautumisen periaatetta. Tämä varovaisuusperiaate edellyttää puuttumista epävarmoihin ympäristöön kohdistuviin uhkiin, vaikka tieteellistä näyttöä haittojen syntymisestä ei vielä olisi.

Myös 8 §:ssä säädettävä velvoite selvilläolosta olisi uusi. Sen mukaan jokaisen on oltava riittävällä tavalla oltava selvillä toimintansa vaikutuksista luonnon monimuotoisuudelle ja maisemalle sekä toimintavaoista, joilla näitä haittavaikutuksia voidaan välttää ja vähentää siinä määrin kuin kohtuudella voidaan edellyttää. Selvilläolosäännöksen katsotaan olevan yleinen ja koskevan kaikkia, siten että jokaisen tulisi olla selvillä luontoon haitallisesti vaikuttavan toiminnan mahdollisuudesta ja tavoista haitallisten vaikutusten vähentämiseksi. Säännös toteuttaisi perustuslain 20 §:n mukaista kaikille kuuluvaa vastuuta.

Varovaisuusperiaate ja selvilläolovelvollisuus ovat periaateluontoisia säännöksiä, joiden merkitys konkretisoituu ensisijaisesti muiden luonteeltaan velvoittavien säännösten tulkinnessa. Periaatteet liittyvät osin toisiinsa. Selvilläolovelvollisuus yhdistettynä varovaisuusperiaatteeseen voisi edellyttää hyvinkin perusteellista toimenpiteiden vaikutusarviointia. Tämä voisi jo sinällään käytännössä estää sellaiset lupaa tai poikkeusta edellyttävät toimenpiteet, joiden kannattavuus on heikko, vaikkei merkittäviä vaikutuksia luonnonsuojelulla suojattaviin arvoihin lopulta olisikaan.

Luonnonsuojelulakia toimeenpanevien viranomaisten vastuulle jäisi tulkita periaatesäännösten sisältöä esitysluonnoksen perusteluissa kuvatulla tavalla niin, että nykyinen oikeustila ei muuttuisi merkittävästi. Varsin todennäköisen seuraus kuitenkin olisi, että velvoitteet, vaikka ne sinänsä ovatkin periaateluontoisia, lisäisivät viranomaisneuvonnan ja ajantasaisen luontotiedon tarvetta, millä voidaan ennakoida olevan kustannusvaikutuksia. Esitysluonnokseen sisältyvästä vaikutusarvioinnista tämä ei käy ilmi.

Selvilläolo on lakiehdotuksessa kytketty myös 13 §:ssä säädettävään luonnonsuojelun tietojärjestelmään, jonne tallennetut tiedot tukisivat selvilläolovastuuta. Lajitietoa on saatavana avoimena palveluna Lajitietokeskuksessa ja sen viranomaisportaalissa. Lajitiedon laadussa (ajantasaisuus, sijaintitarkkuus, lajihavaintomäärät alueittain) on vielä paljon kehitettävää. Aineiston epätasaisuuden vuoksi selvilläolovelvoite voi saattaa kansalaiset ja toimijat eriarvoiseen asemaan arvioitaessa mahdollisuuksia veloitteen toteuttamiseen

2 luku Luonnonsuojelun viranomaiset ja muut toimijat

12 § Kunta

Kunnan tehtäviin on voimassa olevaan lakiin verrattuna lisätty uusi luonnon monimuotoisuuden edistämistehtävä.

Ehdotettu säännös velvoittaisi kuntia edistämään luonnon monimuotoisuuden suojelua ja sen kestäväää käyttöä sekä maisemansuojelua alueellaan. Lakiehdotuksen perusteluissa todetaan, että kuntien edistämistehtävä tulisi pitää yleistasoisena, jolloin kunnilla olisi mahdollisuus valita alueelle parhaiten sopivia ja paikallisesti hyväksyttäviä edistämisen keinoja. Koska kuntien toiminnalle on tältä osin laissa jätetty vapauksia, voisi säädös tarkoittaa joillekin kunnille koulutusta ja viestintää ja joillekin muille kunnille esimerkiksi luonnonsuojelulain edistämistavoitteen lisäämistä kaavoituksen

keinoin. Kuntien erilaisuudesta huolimatta maanomistajien oikeus metsien käyttöön tulisi lopulta kuitenkin toteutua yhtäläisesti eri puolella maata.

13 § Luontopaneeli

Luonnonsuojelulakiin esitetään uutta pykälää Suomen Luontopaneelista, jonka toiminta on aiemmin perustunut ympäristöministeriön päätökseen. Uusi luontopaneelia koskeva säännös vastaisi ilmastolaissa (609/2015) Ilmastopaneelista säädettyä. Pykälän tavoitteena on vahvistaa tieteellisen tiedon roolia luonnon monimuotoisuutta koskevan politiikan suunnittelun ja päätöksenteon tukena. Luontopaneelin tehtävänä olisi tuottaa, koostaa ja eritellä tieteellistä tietoa luonnon monimuotoisuutta koskevien politiikkatoimien suunnittelua, toimeenpanoa, seurantaa ja päätöksentekoa varten,

Pykälän 2 momentissa luontopaneelin tehtäviä laajennettaisiin koskemaan lausuntoja antamista monimuotoisuuteen vaikuttavista suunnitelmista ja muista asiakirjoista. Luontopaneelin tehtävän laajentaminen lausunnonantamiseen tulee harkita huolellisesti, ettei sille tule kaksoisroolia, jossa se voi tieteellisen tiedon kautta olla vaikuttamassa valittuun politiikkalinjaan ja sen jälkeen vielä olla muiden lausunnonantajien kanssa lausumassa itse osavalmistelemaansa politiikkaan. Tämä voi jättää muuta lausunnon antajat epätasa-arvoiseen asemaan.

3 luku Luonnonsuojelusuunnittelu

14 § Kansallinen luonnon monimuotoisuusstrategia ja toimintaohjelma

Kansallisella luonnon monimuotoisuusstrategian ja -toimintaohjelman laatiminen esitetään nostettavaksi uutena pykälänä luonnonsuojelulakiin. Strategialla toimeenpannaan Biologisen monimuotoisuutta koskevaan yleisopimusta ja sen kirjaaminen lakiin on perusteltua. Ehdotetun säännöksen mukaan strategia hyväksyttäisiin valtioneuvostossa mutta lain perustelujen mukaan myös toimeenpano-ohjelman hyväksyminen tehtäisiin valtioneuvostossa. Toimeenpano ohjelmaa tulee sisältämään monia vaikututtuuksiltaan merkittäviä toimia ja siksi olisi harkittava myös sen hyväksymistä valtioneuvostossa.

Elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskus voisi laatia alueelleen strategiaa ja toimintaohjelmaa koskevan luonnon monimuotoisuuden toimenpanosuunnitelman. Toimeenpanosuunnitelmat laadittaisiin hyvässä yhteistyössä alueen toimijoiden kanssa. Suunnitelmaa koskeva muotoilu on haluttu kirjoittaa väljäksi, siten että suunnitelma voidaan valmistella alueellisten omista lähtökohdista ja alueen voimavarojen puitteissa. Alueellisten suunnitelmien valmistelussa voidaan ottaa huomioon myös kuntien toimet ja tarpeet luonnon monimuotoisuuden edistämiseksi. Vaikka kansalliset tavoitteet ja toimenpideohjelma ohjaavat alueiden monimuotoisuustyötä on huomattava, että alueille jätettävä vapaus voi johtaa varsin eritasoisii toimenpidesuunnitelmiin ja toteutukseen. Onko siis mahdollista, että kansallisen strategian toimeenpano toteutuisi alueilla eriarvoisesti?

15 § Vapaaehtoisen luonnonsuojelun toimenpideohjelmat

Lakiehdotuksessa esitetään säädettäväksi vapaaehtoisen suojelun oikeusperustasta. Tällaista suojelua ovat esimerkiksi Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelma METSO sekä Helmi-elinympäristöohjelma. Metsäkeskus pitää hyvänä, että ohjelmien säädösperustaa ja asianomaisten oikeusturvaa esitetään parannettavaksi lakiehdotuksessa.

19 § Luonnonsuojelun seuranta

Metsäkeskus pitää tarkoituksenmukaisena, että viranomaisten kaikki luonnonsuojeluun, myös sen seurantaan, liittyvät tehtävät kuvataan laissa.

Seuranta koskevilla säännöksillä on merkityä myös ehdotetun 117 §:n (Luonnonsuojelun tietojärjestelmään talletettavan tiedot) kannalta. Tietojärjestelmä tulisi sisältämään erilaisia luonnonsuojelun seurantaan liittyviä tietoja, jotka muodostaisivat huomattavan osan tietojärjestelmän tietosisällöstä. Kun kysymyksessä todennäköisesti ovat suurelta osin luonnollisiin henkilöihin liittyvät tiedot, jotka voivat olla henkilötietoja ja joista tulisi tämän vuoksi säätää suhteellisen tarkasti, vaikuttavat seurantaan ja siihen liittyviä tietoja koskevat säännösehdotukset tähän nähden varsin yleisluontoisilta.

19 §:n säännöskohtaisissa perusteluissa korostetaan erityisesti luontotyyppisen suojelun seurannassa yhteistyötä kaikkien keskeisten luontotyyppiaineistoja kokoavien ja hallintoivien tahojen kesken. Tähän joukkoon kuuluu myös Suomen metsäkeskus. Yhteistyön kannalta olennaista on sähköisten paikkatietojen käytettävyys. Viranomaisten ja muiden julkisia hallintotehtäviä hoitavien organisaatioiden on pystyttävä siirtymäajan jälkeen tarjoamaan tietojen yhteiskäytön mahdollistavat tekniset rajapinnat ja katseluyhteydet, joista säädetään laissa julkisen hallinnon tiedonhallinnasta. Metsäkeskus katsoo, että ympäristöhallinto voisi hyödyntää nykyistä paremmin luonnonsuojelulain seurannassa metsäkeskuksen avointa metsätietoa.

4 luku Luonnon monimuotoisuuden suojelun ja hoidon tukeminen

-

5 luku Euroopan yhteisön Natura 2000 -verkosto

37 § Viranomaisen keskeyttämis- ja ilmoitusvelvollisuus

Ehdotetussa pykälässä säädettäisiin viranomaisen velvollisuudesta ryhtyä toimivallassaan oleviin toimenpiteisiin hankkeen tai suunnitelman toteuttamisen keskeyttämiseksi silloin, kun viranomaiselle on säädetyn ilmoitusvelvollisuuden perusteella tehty ilmoitus hankkeesta tai suunnitelmasta, joka todennäköisesti merkittävästi heikentää Natura 2000 –verkostoon kuuluvan alueen luonnonarvoja. Säännös vastaa sisällöltään nykyistä luonnonsuojelulain 65a §:ää. Ehdotetusta säännöksestä käy ilmi, että sillä ei luoda viranomaiselle toimivaltaa keskeyttämistoimenpiteisiin, vaan toimivallasta säädetään muualla kyseistä viranomaista koskevassa lainsäädännössä.

Esitysluonnoksen pykäläkohtaisten perustelujen mukaan vastaavaa voimassa olevaa säännöstä olisi käytännössä sovellettu muun muassa metsälain mukaisesti metsänkäyttöilmoituksiin. Ehdotetut

perustelut eivät tältä osin näyttäisi pitävän paikkaansa. Metsälain 16 §:ssä säädetty käsittelykielto voidaan antaa vain, kun on perusteltua syytä epäillä, että toimenpide on metsälain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastainen. Toimivaltaa tämän kaltaiseen julkisen vallan käyttämiseen ei voida perustaa pelkästään metsälain 2 §:n viittaussäännökseen, jonka mukaan metsän hoitamisessa ja käyttämisessä on metsälain lisäksi noudatettava mm. lainkohdassa lueteltuja luonnonsuojelulain säännöksiä. Metsäkeskus ei siis ole voinut antaa käsittelykieltoa, vaikka sille metsälain nojalla ilmoitettu hakkuu tai muu toimenpide olisi todennäköisesti heikentänyt Natura-alueen luonnonarvoja. ELY-keskus on harkinnut toimenpiteen edellytyksiä luonnonsuojelulain kannalta Metsäkeskuksen sille tekemän ilmoituksen perusteella. Ilmoituksesta säädetään luonnonsuojelulain 65a §:n lisäksi metsälain 7a §:ssä.

6 luku Luonnonsuojelualueet

-

7 luku Luontotyyppien suojelu

68 § Tiukasti suojellun luontotyyppien heikentämiskielto

Uutena suojelukeinona laissa säädettäisiin tiettyjen uhanalaisten tiukasti suojeltavien luontotyyppien vaarantamiskiellosta, joka olisi suoraan voimassa lain nojalla, kun viranomainen on tallentanut luontotyyppien esiintymätiedon luonnonsuojelun tietojärjestelmään. Heikentämiskielto koskisi seuraavia luontotyyppejä 1) kalkkikalliot; 2) serpentiinikalliot, -kivikot ja -soraikot; sekä 3) rannikon avoimet dyynit.

Luontotyyppien turvaamiseen tulee jatkossa kaksi eri menettelyä, mikä voi aiheuttaa sekaannusta kohteiden turvaamisessa metsätaloudessa. Kohteiden säilymisessä keskeisessä asemassa tulee olemaan sekä 67 § mukaisten luontotyyppien rajauspäätösten sekä viranomaisten tietojärjestelmämerkintöjen ajantasaisuus. On huomattava, että Lajitietokeskus ei elokuussa 2021 vielä tarjoa standardoitua rajapintaa mistä tietojen lataaminen muiden toimijoiden ja viranomaisten tietojärjestelmiin olisi reaaliaikaisesti mahdollista.

Uuden suojelukeinon kohteista kalkkikalliot sekä serpentiinikalliot, -kivikot ja -soraikot kuuluvat ainakin osittain myös metsälain 10 §:n mukaisiin erityisen tärkeisiin elinympäristöihin. Päällekkäinen sääntely on omiaan luomaan sekaannusta kohteiden huomioimiseen.

Heikentämiskielto koskee toimenpiteitä, jotka vaarantavat tiukasti suojellun luontotyyppien tilan. Heikentämiskielto voi estää yksityismetsätalouden valtiontukien myöntämisen näiden luontotyyppien kohteille. Esimerkiksi metsätien tekeminen olisi todennäköisesti heikentämiskiellon vastaista ja tuen myöntäminen ei välttämättä olisi mahdollista. Tukea metsäluonnon hoitoon voitaisiin mahdollisesti myöntää, ellei olisi muuta, esimerkiksi voimassa olevasta kaavasta johtuvaa syytä, joka estäisi yksityismetsätalouden tukien myöntämisen.

8 luku Eliölaajien suojelu

72 § Eläin ja kasvilajien rauhoittaminen

Pykälään säilyy pääosin ennallaan mutta momentti kolme olisi uusi ja täydentäisi pykälän 1 momentissa tarkoitettua eliönlajin yksilön pesän vahingoittamiskieltoa. Sen mukaan rahoitetun eläimen pesän vahingoittaminen pesintäkauden ulkopuolella olisi kielletty silloin kun on kyseessä eläimen itse tekemä pesä, jota se käyttää toistuvasti. Lain perusteluissa on todettu, että valtaosa lintulajeista rakentaa uuden pesän joka vuosi eikä niiden lisääntymiselle edellisen vuoden pesän säilymisellä ole merkitystä. On huomattava, että eri lajien pesien tunnistaminen pesintäkauden sekä sen ulkopuolella on vaikeaa. On myös epätodennäköistä, että kaikkien suojeltujen lajien toistuvassa käytössä olevien pesien sijaintiedot olisivat saatavina luonnonsuojelun tietojärjestelmästä. Pesien häirintäkiellon huomiointi toimenpiteissä tulee tämän vuoksi olemana vaikeaa.

74 § Pesäpuiden suojelu

Suuren petolinnun pesäpuu, jossa oleva pesä on toistuvasti käytössä ja selvästi nähtävissä, on rauhoitettu. Lakiehdotuksessa esitetään, että

Suurten petolintujen pesäpuiden sijaintitietoja ylläpidettäisiin 116 §:ssä säädettävässä luonnonsuojelun tietojärjestelmässä.

Metsäkeskus on yhteistyössä ympäristöhallinnon kanssa valmistellut petolintujen pesäpuiden sijaintitietojen saamista Metsäkeskuksen käyttöön. Lajitietokeskuksesta merikotkan, maakotkan ja sääksen osalta. Tiedot ja pesäpuiden huomioimisen ohjeet maanomistajille ja toimijoille saataneen käyttöön syksyllä 2021. Kiljukotka (*Aquila clanga*), pikkukiljukotka (*Aquila pomarina*) osalta aineiston ajantasaisuus ja saatavuus ei ole ollut osana tätä valmistelua. Pesäpuut voidaan metsätaloudessa huomioida vain, mikäli niistä on saatavilla ajantasainen rajapinnan kautta tarjottava paikkatieto.

9 luku Vaihdanta, maahantuonti ja maastavienti

-

10 luku Maiseman suojelu ja hoito sekä luonnonmuistomerkit

-

11 luku Ekologisen kompensaation toteuttaminen

-

12 luku Alueiden hankinta luonnonsuojelutarkoitukseen ja korvaukset

-

13 luku Luonnonsuojelun tiedonhallinta ja päätöksistä tiedottaminen

116 § Luonnonsuojelun tietojärjestelmä

Lakehdotuksessa on esitetty säädettäväksi luonnonsuojelujärjestelmään tallennettavista tiedoista sekä niiden tallentamiesta vastaavista viranomaisesta. Tallenusvelvoite on uusi ja se kattaa luonnonsuojelulain toimeenpanossa syntyvät tiedot. On hyvä, että luonnonsuojelun tietojen hallinta ja vastuu on tuotu lakiehdotukseen. Esimerkiksi metsien käytön suunnittelussa ja hakkuiden toteutuksessa on tarpeellista saada käyttöön kaikki toimintaa ohjaavat viranomaispäätökset. Ajantasainen ja laadukas paikkatieto lajien ja luontotyyppien suojelussa mahdollistaa hallinnon tehostamiseen ja edistää luonnonsuojelulain tavoitteiden saavuttamista.

118 § Tiedon laatu

Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi luontitiedon laatuun liittyvistä reunaehdoista. Tiedon laadulla tarkoitetaan tällöin tiedon ajallista ja maantieteellistä kattavuutta, tiedon ajantasaisuutta ja tiedon luotettavuutta päätöksenteon kannalta. Tavoitteena on, että tiedon käyttäjän pitäisi voida varmistua tiedon ajantasaisuus sekä sen päivityksen tilanne.

Huomattava osa kasvien, sienten ja selkarangattomien lajien ei kuulu viranomaisseurantojen piiriin vaan näitä koskeva luontotieto perustuu pääasiallisesti yksityishenkilöiden keräämiin havaintoihin. Seurantatietoa kertyy myös kuntien, maakuntien, hanketoimijoiden ja näille töitä tekevien konsulttien toimesta. Tämän seurantatiedon osalta lakiehdotuksessa on todettu, että viranomainen ei vastaa tiedon laadusta, jos se ei ole itse arvoinut tai todentanut tietoa. Tietojärjestelmään tulisi tällöin merkintä tiedon lähteestä ja tiedon hankkimisen ja tallentamisen ajankohdasta.

Metatietojen tuominen ympäristötietojen lisätiedoiksi on tervetullutta. Toisaalta tiedon "virallinen" laatu tulisi arvioitavaksi tarkemmin vasta kulloisenkin päätöksentekotilanteen yhteydessä hallintolain vaatimusten mukaisesti. On hyvä, että tiedon laatu vahvistetaan viranomaisen toimesta. Esitetty menettely tarkoittaa kuitenkin sitä, että luontotietojärjestelmä tulee pitämään sisällään tietoa, jonka laadun tietojärjestelmää ylläpitävä viranomainen on varmistanut, sekä tietoa, jonka laatu on epävarmaa. Hallintoprosessien automatisoinnin näkökulmasta olisi hyödyllistä, että ympäristötietojärjestelmän lakisääteisten huomioimisen osalta kohteiden tiedot olisivat ensisijaisesti viranomaisen vahvistamia, joita voidaan suoraan hyödyntää käsittelyprosessissa. Myös käytännön metsätaloudessa toiminta helpottuisi merkittävästi, kun ympäristöhallinnolta saatu tieto olisi suoraan hyödynnettävistä ilman erillistä varmistusmenettelyä.

Lakiehdotuksessa ei ole esitetty tiedon laadulle suoria kriteerejä vaan niiden osalta todetaan tiedon tuottajan vastavan siitä. Mikäli tiedon laatua ei eri seurantatietojen osalta pystytä kuvaamaan säädöksissä tulisi harkinta luonnonsuojelun tietojärjestelmään tallennettavien tietojen osalta muuta yhtenäistä laatukriteeristöä.

14 luku Luonnonsuojelun valvonta, hallintopakko ja rangaistukset

-

15 luku Muutoksenhaku

-

16 luku Voimaantulosäännökset

-

Huomiot muihin lakeihin ehdotettuihin muutoksiin

Huomiot muutoksista, joita on ehdotettu muihin lakeihin

-

Luonnonsuojelulain uudistuksen tavoitteiden saavuttaminen

Miten lakiehdotus kokonaisuutena vastaa sille asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen?

-

Ilmastomuutoksen hillintä

Miten näette ilmastomuutoksen hillinnän luonnonsuojelulain ehdotettuna tavoitteena?

Lakiehdotuksen perustelujen mukaan ilmastomuutoksen hillinnän tavoite täsmentyisi yksittäisten pykäliden soveltamisen kautta. Lakiehdotukseen ei kuitenkaan ole sisällytetty säännöksiä, jotka kuvaisivat sitä, miten ilmastomuutoksen hillintää tulisi lain mukaan toimenpaina. Ilmastomuutoksen hillintä tapahtuisi ilmeisesti monimuotoisuuden heikentämisen ja vähenemisen säädösten kautta, mitä ratkaisua voidaan pitää erikoisena, koska ilmastotavoitteet voivat olla myös ristiriitaisia monimuotoisuustavoitteiden kanssa. Lain toimeenpanon kannalta jää lisäksi epäselväksi, miten ja milloin ilmastomuutoksen hillinnän tavoitetta käytännössä tullaan soveltamaan. Tämä heikentää lain ennakoitavuutta

Ekologisen kompensaation eli luonnonarvoille aiheutuvien heikennysten hyvittäminen

1) Miten ehdotettavat ekologisen kompensaation säännökset vaikuttavat luonnonsuojelulain tavoitteiden saavuttamiseen?

-

2) Miten ehdotettavat ekologisen kompensaation säännökset vaikuttavat toimialojen suunnittelemiin hankkeisiin?

-

Malminetsintä luonnonsuojelualueilla

Pidättekö tarkoituksenmukaisena rajoittaa malminetsintää luonnonsuojelualueilla

1) ehdotetulla tavalla poistamalla viranomaisen mahdollisuus myöntää lupa malminetsintään valtion luonnonsuojelualueilla?

-

2) muulla tavalla (miten)?

-

Muut huomiot

Muita huomioita esityksestä

On erikoista, että uhanalaisia luontotyyppejä koskevat säännökset sivuutetaan kokonaan, kun esitysluonnoksessa arvioidaan säännösten taloudellisia vaikutuksia ja vaikutuksia viranomaisiin.

Rakemaa Anna
Suomen metsäkeskus - Anna Rakemaa